

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker. Rutsker. Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 278

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Fredag den 9. December

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1932

En god Kunde.

Af Chr. H. Dam.

—o—

En ældre Herre traadte ind i en stor Herrelingeriforretning og lagde den Avis, han saa omsorgsfuldt havde haft i Haanden, paa Disken.

En Ekspedient kom. — Hvormed kan vi være til Tjeneste?

— Det ... jeg vilde gerne vide, hvilket Tøj De benytter til Deres Skjorter.

— Vi benytter altid det bedste Tøj, begyndte Ekspedienten den vanlige Remse. Tøjet betyder jo saa meget, og derfor lægger Firmaet den største Vægt paa det gode Stof — og saa den gode Pasform. Her skal De se, fortalte Ekspedienten og hentede en Æske med Skjorter. Det Stof her er Popelin, se Silkeglansen. Og saa er det lige saa stærkt som den bedste Silke. En Skjorte af det Stof kan jeg anbefale Dem.

— Ja, det var nu ikke Popelin, det var noget andet, svarede den ældre Herre.

— Udmærket, svarede Ekspedienten og hentede en anden Æske frem. Her har vi Ballonsilke, og saa sagde han: Intet er saa stærkt som det. Det er den Slags, Luftballonerne laves af, saa De forstaar.

— Nej, det var heller ikke det.

— Saa var det maaske „Oxford“ det fineste engelske Skjortestof. Engelsk er jo altid godt, selv om det er lidt dyrt.

— Oxford var det heller ikke.

— Det var maaske Perkal, svarede Ekspedienten og hentede en ny Æske frem.

— Nej, bemærkede Herren træt, det var heller ikke Perkal.

— Nu ved jeg, hvad de søger, raabte Ekspedienten ivrigt og slæbte den sjette Æske frem. Det er selvfølgelig Zephyr, fint Skjortetøj, som mange af vore Kunder benytter; det er ikke saa dyrt, og saa garanterer vi tilmed Farveægheden hele tre Aar. Det er noget for Dem, ikke?

— Zephyr kan det slet ikke være. Det maa være noget andet. Navnet passer slet ikke rigtigt.

— Naa det er ikke Zephyr, svarede Ekspedienten og saa undersøgende op paa Reolerne, hvad kan det saa være. Vi har en Prins af Wales Skjorte, lavet af en særlig Art Silke, ff. selvfølgelig. Men det var maaske heller ikke den, svarede han sig selv, da han saa den ældre Herre ryste paa Hovedet.

Ekspedienten tog en Stige og kravlede op til Reolerne, som han gennemgik meget nøje. Jeg ved ærlig talt ikke, hvad jeg maa byde dem, sagde han. Silke er det bedste Stof selvfølgelig. Men det er jo lidt dyrt. Vi har nogle meget fine Skjorter af Bemberg-Silke.

— Bemberg, siger De, raabte den gamle Herre Bemberg, det

er Navnet. Han rev sin Avis op og bredte den ud over Bordet, samtidig med at han tog en Blyant frem. Rigtigt, Det begynder med B, og Ordet skal have 7 Bogstaver. Bemberg er det, raabte han glædestraalende og gav sig til at skrive Bogstaverne i den Kryds og Tværs-Opgave, som fandtes i Bladet.

Ekspedienten stod stadig paa Stigen og saa lidt saaret paa den ivrige, ældre Herre, som med et lykkeligt Smil saa op paa ham, løftede paa Hatten og forsvandt ud af Butiken.

— Kryds og Tværs, mumlede Ekspedienten og gik langsomt ned ad Stigen for at pakke Æskerne igen og stille dem tilbage paa deres Plads.

Søvn.

—o—

Naar det nyfødte Barn er sundt, sover det næsten uafbrudt i de første Uger, naar undtages de Tider, da det indtager sin Næring.

Og den lille faar Lov at sove. For saa er den rolig og gør ingen Ophævelser.

Ligeledes i Børnenes første Aar er man tilbøjelig til at unde dem saa megen Søvn som muligt.

Men med det 6. og 7. Aar, altsaa ved Skolegangens Begyndelse, indtræder der allerede en stor Forandring i dette Forhold. Barnet har Lyst til at være oppe om Aftenen, og der tages ikke altid det fornødne Forbehold mod denne Lyst. Følgen er, at Barnet maa jages op om Morgen med Sønnen i Øjnene.

I Alderen mellem 10 til 12 Aar faar Barnet i Reglen kun 8 til 9 Timers Søvn, medens det mindst behøver 10 til 11 Timer.

Og jo ældre det bliver, desto mere afknapes Sønnen — for meget i Forhold til det legemlige Fremskridt.

Indtil det 20. Aar behøver Mennesket ca. 9 Timers Søvn. Men er det ikke de unge Mennesker henimod de 20, der glædest af alle spilder deres Nattesøvn?

Efter endt Udvikling, altsaa efter det 24. Aar, behøver man 8 til 9 Timers Søvn. Dette gælder lige til 60 Aars Alderen. Gamle Folk plejer ikke at have slet saa stor Trang til at sove.

Rigelig Søvn er nødvendig, for at Legemet og navnlig Hjernen og Nervesystemet kan faa hvilet tilstrækkeligt ud og være i Stand til at fungere normalt. Arbejdsudmattigheden, Foretagsomheden, Velbefinden og Humøret tager absolut af, naar man ikke faar sovet tilstrækkeligt, og i Stedet for indtræder der nervøs Slappelse eller Uro og Pirrelighed saa vel som de altfor hyppige sjælelige Forstyrrelser.

Derfor: sørg fremfor alt for rigelig Søvn.

Testamentet

Det var sent ud paa Aftenen, at Dr. Brovn vendte hjem fra et Sygebesøg. Det havde været et ganske alvorligt Tilfælde. Den paagældende Dame var meget syg, og der var intet Haab om, at hun kunde leve. Han ventede, at hun vilde dø i Løbet af Natten.

Da Dr. Brovn havde spist, satte han sig ved sit Skrivebord og grublede over Sygdommen, der havde syntes ham saa besynderlig.

„Uforklarligt, aldeles uforklarligt“, mumlede han, idet han energisk rystede paa Hovedet som for at bekræfte, hvad han sagde. —

„Hr. Doktor!“

Brovn saa forskrækket op. Han troede saa bestemt, at han var alene i Værelset. Men der henne ved Døren stod en Dame, iklædt en snehvid Natdragt.

Store Gud! Hvad var det? Det var jo hende — hende, han just havde tænkt paa. Forfærdet udbrød han.

„Bedste Frue! kære Fru Morley, hvad vil De her?”

„Spørg mig ikke, Hr. Doktor! sæt Dem blot ned og skriv!“

Brovn adlød mekanisk. Der var noget i hendes Blik, der røbede, at hun ikke taalte Modsigelse. Doktoren greb Pennen og skrev efter hendes Diktat følgende:

„Hvis jeg dør, bestemmer jeg, at mit Lig skal opducere, og Aarsagen til min Sygdom og Død paa lægevidenskabelig og retslig Vis fastslaaes. Jeg ved nemlig, at jeg er blevet forgivet af min Mand, der saa vil blive berøvet Muligheden af at kunne bemægtige sig mit eneste Barns, hans Stifdatters Formue, som tilkommer hende i Følge det hos Notarius Vatt i London deponerede Testamente.

Notarius Vatt er, hvad jeg desværre for sent har erfaret, en Karakter, som kan købes, og min Mand forsøger af al Magt at naa sit Maal ad denne Vej, det vil sige, formaa Notaren til at forfalske Testamentet til min Mands Fordel. Jeg tror at det lykkedes ham.

En Afskrift af mit Testamente ligger imidlertid forseglet i et lille Skrin, der staar paa Bordet ved min Seng. Foruden dette findes der i Skrinet mit Barns første Hue og en Lok af dets afdøde Fader ...“

Dr. Brovn havde ført Pennen, som om en højere Magt havde tvunget ham dertil. Bogstaverne stod der tydelige og sorte paa Papiret.

Brovn foer heftigt med Haanden over Panden. Han vilde med en energisk Kraftanstrengelse hæve Fortryllesen og sagde:

„Bedste Frue, jeg skal ...“

„Herren beder Doktoren følge med straks, thi Fru Morley har ligget livløs i to Timer, og Herren tror, at hun er ved at dø“.

Lægen veg forfærdet tilbage. Damen var forsvundet, og han stirrede saa aandsfraværende paa den lige overfor staaende Kusk, at denne følte sig helt underlig til Mode.

„Hvad er det? Fru Morley er vel ikke død?”

„Død? Nej, ikke endnu.

„Godt! Gaa ned til Vognen; jeg kommer lige paa Øjeblikket“.

Dr. Brovn tog Hænderne op til Hovedet. Det var, som om han vilde overtyde sig om sin egen Tilværelse. Derpaa greb han Frakke og Stok og skyndte sig ned.

Doktoren havde en klar og skarp Forstand; og han vilde have leet, dersom en anden havde fortalt ham, hvad der var hændt ham selv. Men hvor meget han end anstrengte sig, var det ham dog umuligt at fremkalde et eneste Smil.

Vognen holdt stille, og ud af Huset traadte Hr. Morley og sagde:

„Det var godt, De kom Hr. Doktor. I fulde to Timer har vi hverken hørt Aandedrag eller Puls-slag hos min Hustru, og først for en halv Time siden har vi atter iagttaget Livstegn. Hun spurgte endog efter Dem for et Øjeblik siden.“

Brovn tog Frakke og Hat af og gik sammen med Husets Herre ind i Sygeværrelset. Han følte sig underlig til Mode ved at befinde sig i Nærheden af den Mand, som den sidste halve Time havde staaet for hans Tanker som sin Hustrus Morder. Og ved Synet af den døende, hvis Aandedrag han havde følt og hørt i sit Hjem, blev han igen grebet af den Fortryllelse, der fornylig havde trykket ham Pennen i Haanden.

Den syge syntes at have ventet ham med Længsel, thi hendes store, blaa Øjne søgte og fandt ham straks, idet han traadte over Dørtærskelen. Og da Brovn bøjede sig ned over hende, hørte han tydeligt, at hun hviskede:

„Doktor — mit Barn!“

Og lige saa sagte hviskede Brovn: „Jeg skal udføre Deres sidste Villie.“

Det inderlige taknemmelige Blik, hvormed den syge betragtede ham, var det sidste Livstegn hos hende. Hendes Øjne blev store og stive, en Gysen foer gennem hendes Legeme, og et Suk standsede Hjerterets Slag.

„Det er forbi“, sagde Brovn, idet han traadte et Par Skridt tilbage fra Dødslejet for at gøre Plads for den sorgende Ægte mand. Denne bøjede sig ned over den afdøde. Da han atter rejste sig og vendte sig mod Lægen, glinsede en Taare i hans Øjne. Hans Stemme lød hæs og oprørt, da han trykkede Brovns Haand og takkede ham for al den Møje, han havde haft under hans Hustrus langvarige Sygdom.

Brovn rystede blot paa Hovedet ved disse varme Taksigelser. Han

tænkte paa den afdødes Testamente og svarede undvigende;

„Ja, jeg kunde jo ikke hjælpe Deres Hustru noget videre, da det slet ikke lykkedes mig at udgrunde Sygdommens Natur.“

„De behøver ikke at gøre Dem Bebrejdelser, Hr. Doktor. De har gjort alt, hvad der stod i menneskelig Magt.“

„Det burde aldrig være umuligt at efterspore Sygdommens Natur“, gav Doktoren til Svar. Her forelaa imidlertid saa mange forskellige Symptomer, at det var umuligt at udfinde Hovedårsagen til Sygdommen. Det var derfor ogsaa Deres Hustrus Ønske, at hendes Lig skulde obducere.“

Idet Dr. Brovn sagde dette, saa han skarpt paa Hr. Morley. Det lod til, at dennes Ansigt formørkedes, men hans Stemme røbede ingen Bevægelse, da han svarede:

„Nej, Hr. Doktor, det maa ikke ske. Det vilde være at begaa en Synd mod hendes afsjælede Legeme.“

„Men det var Deres Hustrus Ønske. — Findes der ikke noget derom i Testamentet?”

„Nej ... ! Jo, maaske ... jeg ved det ikke. Men i hvert Fald skal det aabnes allerede i Morgen, og skulde der findes en saadan Bestemmelse, maa jeg jo bøje mig for den. De vil være til Stede ved Testamentets Aabning?”

„Naturligvis“.

Under denne Samtale havde Doktoren langsomt nærmet sig Dødslejet. Som ved et Tilfælde tog han et lille Skrin, der stod paa Bordet, og aabnede det. Han havde Møje med at bevare sin Rø, da han saa dets Indhold: en lille Barnehue og en med et Silkebaand ombundet Haarlok.

„Det er vel kære Minder?” spurgte han.

„Ja, den skal min afdøde Hustrus Datter have.“

„Vil De unde mig den Glæde at lade min Søster, der i Morgen rejser til Schweiz, bringe Barnet disse Sager?”

„Det vilde vel være rigtigere, om hun fik dem gennem mig; men da min Nærværelse her bliver nødvendig i længere Tid, og da det ikke gaar an, at den unge Pige med sit svage Helbred rejser hertil, kan Doktoren gerne tage Sagerne. Vær saa god at bede Deres Søster om samtidig at hilse Barnet fra mig; jeg skal nu i endnu højere Grad end før være hende en god og kærlig Fader.“

Da Brovn kom hjem, undersøgte han straks Skrinets Indhold. Og atter blev han underlig til Mode, da han ganske rigtig fandt en Afskrift af Testamentet.

Efter denne Opdagelse ventede Doktoren med Utaalmodighed paa den Time, da Testamentet skulde aabnes. Endelig kom den, og Brovn konstaterede, at Indholdet af Testamentet ganske stemte ove-

ens med Afskriften naar man undertog — Navnet paa Universalarvingen. I Afskriften stod klart og tydeligt: „min Datter, Mary Dicks“, i Originalen: „min Mand, John Morley“. Nogen Bestemmelse om, at Liget skulde obduceres, fandtes ikke heller i den hos Notaren be- roende Original. —

„Jeg forlanger, at Testamentets Ægthed skal retslig undersøges!“ Disse Ord klang højt og tyde- ligt i Salen. Men ingen kunde be- gribe, fra hvem de var udgaaede. Testamentet var opsat og havde været forvaret af en af Londons første Notarer, og den Familie, som havde Interesse af Sagen, var almindelig anset,

Hvem havde da udslynget de fornærmende Ord? Der stod han: Lægen, Doktor Brovn. Ligesom i en Drøm havde han udtalt Ordene. Men da det nu var sket, veg han ikke et Skridt tilbage. Koldt og roligt gentog Dr. Brovn:

„Jeg forlanger, at Testamentet skal retslig undersøges!“

„Kan De fremføre noget, der berettiger Dem til en saadan For- dring?“

„Ja, — jeg har en Afskrift af Testamentet.“

„Og den . . . ?“

„Den lyder anderledes, hvad Universalarvingens Navn angaar.“

Dr. Brovn fremlagde Afskriften, og de tilstedeværende trak sig til- bage. Da Arvingerne sammenkald- tes næste Gang, afgav Ordføreren den Forklaring, at Domstolen hav- de rejst Tiltale mod Notarius Vatt for Testamentsforfalskning, og at den efterladte Formue indtil videre vilde blive stillet under Rettens Varetægt.

„Har Dr. Brovn andet at sige vedrørende denne Sag?“

„Ja, jeg fordrer, at Liget bliver obduceret.“

„Hvorfor?“

„Det var den afdødes Ønske.“

„Alene af den Grund?“

„Nej — der foreligger ogsaa Mistanke om, at hun er blevet ombragt ved en langsomt dræ- bende Gift.“

Og Domstolene bevilgede, hvad Doktoren havde ønsket.

Resultatet var: at Fru Morley var blevet forgiven.

Menjesselived.

Råra, lysa Bælladål
Får å Moer mila, glå
song ju for vor Vagga.
Blomster granjal — nu enj ser
for vor Fod di trødde ner
Tornana så nagga.

Ungdomstid me Sinjed læt.
Syntes altinj va så næt,
Kløpper, Brinjka, Dåla.
Fåulasong i Skåu å Krat,
gjek te Læj Sjørsommarnat,
Danjs i grøna Såla.

Ripa vante altid Glæn,
Tistla va der åu i Sæn,
som vi fikk å binja.
Trøbbel, Sled vi fikkje me,
Håred snårt lid sjædut ble,
Glæn vi måtte tinja.

Tidens Snaijla løvver rast,
Horra hastut blev te Gast,
forenj sæl vi vedda.
Vår vi slap tåu andra fat,
rapt vort Navn vil ble forgat.
Lukter te vor Ledda.

Då vil komma, Då vil gå;
vær få høsta, som di så
Lid vi fikk å andra.
Hå vi såd så go en Sæ
å hår skavt et Gryzzens Glæ,
så kanj glå vi vandra.

Otto J. Lund.

En fattig Jul.

—o—

Allerede i en Aarrække havde jeg siddet som Præst paa Jyllands Hede, da der om Efteraaret flyt- tede en lille Familie til Sognet. De kom trofast i Kirken og var med overalt, hvor Ordet lød. Men det varede ikke længe, saa fik Manden Lungebetændelse, og den gik over til „Tæresyge“ — nu kalder de den Tuberkulose; det lyder finere, men har næppe gjort den bedre — og det gik hurtig ned ad Bakke. Konen havde nok at gøre med at passe ham og Børnene. Hvor mange var der? Ja, det er min svage Side med det Børnetal, men Rasmus en Knægt paa ti Aar var den ældste. Det gik med, det lidet, de havde sam- mensparet, og da Manden døde 14 Dage før Jul, var de paa bar Bund.

Nu var det Juleaftensdag. Lige fra Morgenstunden havde de sidste Da- ges Spøgelse forfulgt Konen. Det var nemlig et af den Slags, som viser sig ved Dagslyset. Tanken om Fattigvæsenet, — den forfulgte hende overalt. Tilsidst satte hun sig fortvivlet paa Sengekanten. Hun syntes hun var det ulykke- ligste Menneske paa Jorden, og hendes Sorg meddelte sig til Bør- neflokken, men det kunde dog ikke helt gøre det af med Rasmus. Over ham var der kommet en højtidelig Følelse. Han skulde nemlig for første Gang i sit Liv til Juletræ, 2den Juledag paa Søn- dagsskolen. Degnekonen, der le- dede den, havde sagt til ham, at han maatte komme og tage sin Mor og alle sine Søsken med. Han var pludselig saaledes kom- met i Forgrunden. De andre kom kun med saa at sige paa hans Regning. — Det første Juletræ. Thi i det Sogn han kom fra, var der endnu aldrig set saadan et Træ. Han forberedte sig derfor ivrigt. Thi han mente, at han vilde blive hørt i de Skriftsteder, de havde faaet indprentet i Søndagsskolen, medens han havde været med. Hans Nemme var ikke af de bed- ste, men han var flittig og læste snart sagte, snart højt.

Konen sad og faldt helt sam- men; af og til tørrede hun sine Øjne med sit Forklæde. Hun syn- tes, at hun var glemt af alle. Da lød det med høj Røst fra Rasmus: „Sælges ikke fem Spurve for to Penninge? og ikke een af dem er glemt hos Gud“. Og et Øjeblik efter sagde han: „Mor, hvad er li-det-troende (det lange Ord kom Stavelse for Stavelse) for noget?“ — Konen brast i Graad og var lige ved at sige: „Det er saadan en som din Mor“. Men hun rejste sig op, tørrede sine Øjne og sagde: „Lille Rasmus, nu skal Du ikke læse mere, nu vil vi holde Jul.“ Saa kogte hun Kartofler, og saa spiste de dejlig varme Kartofler og Fedtebrød, og Rasmus maatte med sin klare Stemme synge for til alle de Julesalmer, han kunde udenad, og de andre sang alle med hver med sit Næb.

Næste Formiddag kom hun i Kirke med hele Flokken, og efter Gudstjenesten kunde hun ikke lade være med at fortælle mig det hele om den store Juleglæde, som hav- de drevet al Sorg og Frygt paa Flugt.

— Men jeg maa dog endnu for- tælle om Juletræet 2. Juledag.

Da Børnene var bænkedet og fik Grisesylte med store Humpler kulsort Rugbrød og blege Run- kelroer i Rødbeders Lignelse, var Rasmus i den syvende Himmel, pludselig pegede han paa en Plat- menage af Træ, der stod midt paa Bordet og raabte glædestraalende

„Mor, er det Juletræet?“

Nogle Karle, der stod i Nærhe- den, brast i en skraldende Latter. Den lille blev betuttet, men hans Mor bøjede sig ned over ham — og hendes furede Træk blev kønne nok til at klæde en Engel i det Øjeblik hun sagde: „Det er det nok ikke, min Dreng. Vor Herre har altid noget langt bedre til os, end vi kan tænke.“

G. A. O.

Fra Uge til Uge.

—o—

Har De set

de i Brugsforeningen udstillede Genstande, der bortspilles ved Husflidsforeningens Bankospil paa Søndag paa Teatersalen. Det er helt igennem nydeligt Husflidsar- bejde, og de støtter en god Sag, naar de tegner dem til Festen.

Ved Afholdsf. Bortsalg vandtes Lysedugen paa Nr. 78 — ikke som angivet 76.

En spændende Sensationsfilm

forevises paa Søndag i Biografen, nemlig „Torden“ Skuespil i 9 Akt. I Tilgift er der „Fest i Spanien“, pragtfuld Naturfilm — og meget for Pengene.

Regninger, Meddelelser. Konvolutter, Brevpapir Kvitteringer.

og iøvrigt alle Tryksager til For- retningsfolk, Foreninger og privat leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Køb paa Deres egen Egn!

—o—

Denne Opfordring lyser ud af alle Blades Spalter og gentages af enhver Forretningsmand. Og den er ogsaa berettiget, thi en af Grundbetingelserne for et Samfunds Trivsel er Solidaritet. Enhver god Borger bør i egen Interesse han- le i den By eller paa den Egn, hvori han selv ønsker at eksistere, og bør det erindres, at har den handlende ikke lige netop den Vare, man ønsker, kan den skaffes.

Man bør huske, at for hver Kroner Fortjeneste man unddrager sin Bys eller Egns Forretningsfolk, formindsker man disses Skatteevne og Købeevne i tilsvarende Grad.

Landboerne bør ogsaa købe i en By eller paa den Egn, de føler sig knyttet til, da de altid har større Mulighed for at blive tilfredsstillet ved Køb, naar det gaar gennem en stedlig handlende, som for at beholde sin Kunde maa drage Omsorg for at denne bliver be- handlet saa godt som muligt. Den stedlige Købmand ser i Egnens Beboere sine stabile Kunder, hvis Tilfredshed er ham en Eksistens- betingelse.

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest! En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad en- ten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellyk- ket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

Julegaver!

Det største Udvalg.
Den bedste Vare.
Den billigste Pris.

Mange synes, det er svært at finde paa en Julegave, men Vanskeligheden bliver let overvundet, naar De aflægger vor Forretning et Besøg og ser, hvad vi har af fikse, nyt- tige Ting. — Se Udstillingen paa Søndag.

Forretningen er aaben Søndag den 18. ds. fra Kl. 4.

Nordlandet⁸ Handelshus

Store Masser af de bedst tørrede Frugter

fra Solskinslandene udbydes til Salg —
og stadig til meget rimelige Priser. — — —

Dejlige friske Spiseæbler — „Mathilde“ fra Langeland
Store, gode Appelsiner, Citroner og Nodder
af alle Slags.

Nordlandets Handelshus.

ULDTÆPPER

Trænger De til et virkelig godt og varmt Tæppe, har vi det, der lige passer Dem, baade hvad Kvalitet og Pris angaar. Gode, varme Tæpper fra 2,10—2,90.

Nordlandets Handelshus.

Naar de rigtige Kvaliteter **Færøisk Bankfisk Nr. 1.**
Calif. Risengryn Nr. 1,
den **fine bornholmske Margarine**
købes hos os, — eller **ægte Smør fra Mejeriet,**
saa kan Husmoderen lave rigtig festlig Juleaftensmad.
Vi sælger ogsaa gode billige Varer og nævner:
Klipfisk a 25 og store Risengryn a 18 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.
Nordlandets Handelshus.

Til Slagtning, Baging eller Brygning

maa vi nævne, at Indkøbet bør gøres hos os,
fordi vi har faaet en Masse

Nye, frisklavede Varer af 1. Kvalitet

paa Lager, og alle Priser er meget rimelige endnu.

Der tages gode Sædevarer som Betaling for alle Indkøb.

Nordlandets Handelshus.

Gør Deres Juleindkøb i PRODUKTEN.

Alt til Juletræet.

Julelys, Fehaar, Glimmer,
Nodder, Appelsiner,
Chokolade og Marzipanfigurer,
Æbler, Figner, Dadler m m m.

Julegaver.

Vi har Masser af
nyttige Julegaver.
Aflæg et Besøg og De vil
straks finde netop det
De har Brug for.

Vin & Cigarer.

En god Flaske Vin
og fine, tørre
og vellagrede Cigarer.
Schagpiher, Tobak
og Cigaretter
køber De fordelagtigst hos os.

Kolonial.

Den fineste Juleris
og Juleklipfisk
har vi, ligesom vi har
de fineste tørrede Frugter.
Blommer, Abrikoser, Fersken
m m m.

PRODUKTEN

Chokoladeforretningen ELLEN

(ved Siden af Marckmanns Kiosk og Cigarforretningen)
anbefaler sig med et godt Udvalg i saavel Stykker som
Kilo-Varer (efter Vægt).

Specialitet: Richardts fyldte Chokolader og Julekonfekt.

Rø.

Ved Indre Missions Bortlodning d. 1. Decb. blev følgende Numre udtrukne:

Lagen og Pudevaar, gul Seddel 27 Langsjaal, grøn Seddel 94.

I Sandvig Raadstue
afholder Frelsens Hær Bazar
Fredag d. 9. ds. Kl. 8.

Den fikse Julesko
faas hos
C. Larsen, Vestergade Allinge.

Et Parti
Dameovertræksstøvler
sælges for 3,50 Kr. pr. Par.
C. Larsen, Vestergade Allinge.

Rødbeder
til Salg. **Ludvig Dellgren**
ved Vedby.

Bestillinger paa
Juleøl

modtages: Olsker Brugsforening,
Humledal Købmandsforretning,
Møller Mikkelsen og
Brygger Salmon.
Tomme Øltræer bedes returneret.

Gode Spisekartofler,
Rødkaal og Hvidkaal
a 3 Øre pr. 1/2 kg., sælges.
Dalegaard, Olsker, Tlf. 99 x

Olsker Husflidsskole
afholder Møde i Forsamlingshuset
Onsdag Aften d. 14. ds. Kl. 7 1/2
hvortil alle interesserede indbydes.
Bestyrelsen.

En kærkommen Julegave
er et Fotografi eller Forstørrelse.
Dette faar De smukt udført i
Hasle Foto-Atelier

og til meget nedsatte Priser.
Forstørrelser udføres ogsaa efter
Amatør-Film. Udefotogr. udføres.
Billeder indram. Bøger indbindes.
Bestillinger og Indlevering modta-
ges baade i Hasle og ved Klemens
Kirke. — Tlf. Hasle 66.
Charles Svendsen.

Al Vask og Strygning
udføres smukt og billigt.
A. Lund, Raadhusgade,
Hasle.

Oplæsning
tilb Foreninger. Stort Repertoire.
Billigt Honorar. Egen Befordring
Aage Andersen. Storeg. 47. Rønne.
Telefon 904

Niels V. Grooss
Blikkenslager.
Aut. Gas- og Vandmester.
WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg
Tilbud og Overslag gratis.

Julegaven til hele Familien

vil være et af mine moderne DYNAFON III, Mo-
del 1933, Lysnet Modtager eller en ALWAYS Mod-
tager, som begge er kendt for deres gode og na-
turlige Klang. — Batteri-Modtagere i alle kendte
Mærker haves paa Lager. — Kuffert-Grammofoner, Plader,
Eliminatorer, Akumulatorer, Annode-Batterier og Radiodele.

Husk nu, at det er i

Allinge Radio- og Cykle-Import
at De faar alt til de billigste Priser **HENRY NIELSEN.**

Bornholms Dampvaskeri

Tlf. 9. Teaterstræde, Rønne. Tlf. 9.

Send Deres Vasketøj og Manchettlinnet til en stor, moderne
anlagt Virksomhed, der tilfredsstiller alle Nutidens Fordringer
med Hensyn til gennemført Hygiejne. Store, lyse, Flisebelagte
Lokaler, hvor erfarne, øvede Arbejdere betjener det nyeste
paa Vaskeriteknikens Omraade, der, foruden at skaane deres
Tøj, leverer dette i smukkeste tænkelige Udseende.

Alt, fra fineste Linned til groveste Arbejdstøj modtages
gerne og forsendes overalt.

Indleveringer i alle Byer og Sogne.

JULE-GAVER

Moderne Dame- og Herre-Arm-
baandsure i Guld, Sølv og Crom.
Lomme-, Stue-, Vække- og Nips-
ure i moderne Faconer.
Barometre, Termometre og Læ-
seglass. — Brillor og Brilletuier.
Nyt! lydløstgaaende Vækkeure.

Meget stort Udvalg

og billige Priser i

Lysetager, Vaser og Skaale i
nye Stilarter.
Klaver- og Bordlamper.
Spiseskeer og Gaffler i mange
nye Mønstre og Priser.
Moderne Smykker i Guld, Sølv,
Crom og Krystal.

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning

Tlf. 140

CONRAD HANSEN

Tlf. 140

Grammofoner og Plader,

enkelt- og dobbeltspillende
fra 75, 150 og 350 Øre.

Naale pr. Æske 1 Kr.

Gas= Ovne og
Apparater.

Kage- og Bageforme.

Husk min bek. gode Pudsecreme.

Elektr. Skærme & Lamper

Stort Udvalg
til meget smaa Priser.

M. C FUNCH

Til Julebagning

benytter den fornuftige Husmoder
Mel fra

Gudhjem Mølle!

ikke alene fordi det er dansk,
men fordi det er billigt og godt.

Forlang Gudhjem Møllens Mel hos
Deres Handlende, og De vil opnaa
forbavsende gode Resultater.

Aktieselskabet
Hasle Bank
modtager Indskud paa Ind-
laansbog og Folio, Termi-
nydelser til Kreditforeninger,
ordner Kreditlaan m. m.

Lejlighedskøb.

3 Lampers Radioapparat med
Scala Højtaler og andet Tilbehør,
tager alle større Stationer, er til
Salg for 75 Kr. kontant.
Gornitzka, Allinge.

Til Julen

anbefales

Hjemmelavet Paalæg af forskellig
Slags samt Sylte, Medisterpølse,
Lunsepølse, islandsk Lammekød,
Ærter og Hvidkaal, Klipfisk og Ris.
NB. Et lille Parti norsk Sild ud-
sælges billigt.

Jul. Hansens Enke

Telefon Sandvig 10.

Til Julen

anbefales alt i Kolonial.

Stort Udvalg i Vin og Cigarer.
Mange forskellige Slags Julegodter.

Jens Nielsens Eftfl.

Tlf. Hasle 102.

Ældre og svagelige Aldersrentenydere

kan faa Ophold i Vinberggaarden
i Allinge.

Hvede-
Sigte-
Halvsigte-

Mel

sælges eller byttes med Sæd.

Bakkemøllen.

En rigtig Julegave

er Bordbillard,
Bobspil,
Fortunaspil.

Baade Kvalitet og Pris
er i Orden.

Produkten.

Det er klogest

at købe Julekaffen i
Produkten.

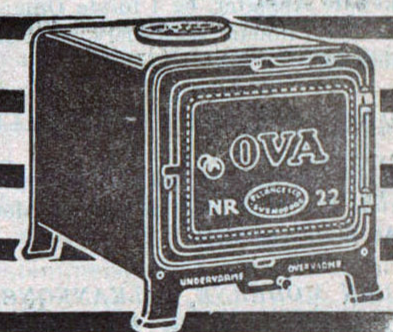
OVA

har Termometer og

bevægelig Brænder

for Undervarme

og Overvarme

Det er den rigtige
Gasovn, og De kan
købe den i **Produkten.**

Slagtede, opskaarne

Ænder og Gæs

Smukke, gode, velbehandlede Va-
rer modtages til Forhandling
d. 19. 20 21 ds Meddel os forud
hvor mange der skal sælges.

NB. Friskskudte Harer købes.

Nordlandets Handelshus.

BIOGRAFEN

Søndag Kl. 6,30 og 8,30

Den store Sensationsfilm
Torden.

Med Lon Chaney.

Et spændende 9 Akts Skuespil

Fest i Spanien.

Smuk Naturfilm fra Syden.

Saa-til Søs!

kommer alle **Produktens**
lækre Klipfisk.

Se Vinduerne paa Søndag.

Til JULEN

anbefales

Frugt, Blomster og Kranse

Se Udstillingen Søndag d. 11. ds.

Brdr. Andersen,
ALLINGE.

Det største Udvalg i billige, nyttige

JULEGAVER

finder De i Magasin du Nords Udsalg.

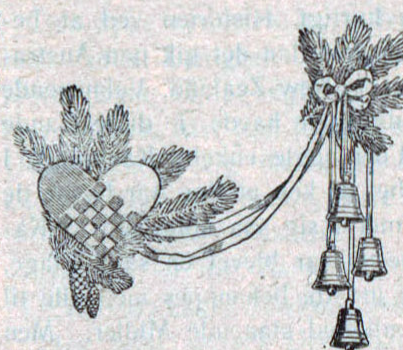
Se vore Vinduer paa Søndag.

Victor Planck, Allinge.

Ser Deres Indkøb

hvor Udvalget er størst

Prima Flæsksteg, ungt Okse-
kød, Kalvekød og Fjerkræ
samt alt hjemmelavet Paalæg
anbefales til Julen.

Georg Jørgensens

Slagterforretning, Allinge

NB. Se Udstillingen Søndagene 11. og 18. December.

Bemærk Priserne og Kvaliteten.

Varerne bringes overalt. Ring op Allinge 66.

Bemærk!

Et Parti Galanterivarer

saasom Tegne- og Pengebøger, Tasker,
Album, Spil m. m. udsælges til halv Pris.

Se Vinduet.

Nordlandets Handelshus.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Bogbinderi og Protokolfabrik. Møllers Eftfl.

Telefon 865. — Værksted: St. Mortensgade 4. — Butik: Vestergade 3.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Lidt fra alle Lande.

KLODEN RUNDT.
TOBAKKENS MAGT.

I London er det nylig sket, at en ung Hustru rømte fra sit Hjem, fordi Ægtemanden havde forbudt hende at ryge Tobak. Politiet fandt hende et Par Dage senere. Hun havde intet faaet at spise, siden hun forsvandt. Derimod havde hun ustandselig røget, idet hun havde bedt alle, hun mødte, om Cigaretter. Nætterne havde hun tilbragt i en Park. De engelske Blade, som bringer den mærkelige Meddelelse, tilføjer, at den unge Frue er baade smuk og dybt forelsket i sin Mand. Men Tobak kan hun ikke give Afkald paa.

I DEMOKRATIETS TIDSALDER.

Erkeherzoginde Fanny, Prinsesse af Hohenlohe-Schillingsfürst, har forfærdet sin fornemme Familie ved forleuen at aabne en Modsalon i München. Hertuginde har som Mannequiner engageret en Række Adelsdamer. Modsalonen er, takket være Sensationen og Forargelsen, blevet en stor Sukces.

EN KVINDELIG RØVERBANDE

har længe huseret i Wien, men er endelig blevet uskadeliggjort af Politiet. Banden bestod af unge Damer paa 22—24 Aar, der for omkring paa Motorcykler og udførte de dumdrigste Kup.

GADER AF GLAS.

En engelsk Glastekniker ved Navn George Ricketts paastaar, at Fremtidens Gader vil blive belagt med Glas. Han siger, at gamle Flasker, Skaar etc. bør omsmeltes til dette Brug, og at Glasbelægningen vil vise sig at være ligesaa holdbar som Stenbro, billigere end Asfalt, lettere at renholde og lettere at anbringe.

MASKER PAA VÆGGENE

skal være den mest moderne Dekoration i Funkishuse. I London, hvor Moden er indført, holder man paa, at Maskerne skal være Gengivelser af kendte Ansigter, og i første Omgang er det Filmens »Stjerner«, som holder for.

NEGLENE SKAL VÆRE BLAA

meddeles det fra Paris. Den blodrøde Farve er ved at gaa af Mode. At man ved det!

DEN MODERNE BALKANKONGE.

Populær trods alle Hofskandaler.

Balkan var alle Dage Landene med de store Hofskandaler. I vor Tid er det Rumænien, der paa dette Omraade er førende. Hvert Øjeblik er Verdenspressen optaget af Kong Carol Strid med sin Hustru og de paafølgende Forsoningsaktioner, som iværksættes af selve Ministeriet.

Trods alt er den rumænske Konge dog overordentlig populær i sit Land. Han er en livfuld ung Mand paa kun 30 Aar, et mekanisk Talent og saa ivrig Avislæser som faa i denne Verden. Carol ynder at agere Harun al Raschid. Det sker Gang paa Gang, at han ved Nattetid indfinder sig paa Politistationer i Bukarests Forstæder for at kontrollere, om Ordrenes Haandhævere er i tilbørlig Virksomhed. Ofte kommer han uventet paa Hospitaler, hvor han grundigt inspicerer Forholdene. Den rumænske Konge har Ord for at være en Mand, der ved Selvsyn vil vide Besked. Derfor er han populær, og derfor tilgiver man ham i Rumænien den Skandaleduft, som ofte breder sig om hans private Forhold.

Kong Carol har ogsaa det Fortrin at være en modig Mand.

Nylig fandt der i Bukarest store Demonstrationer Sted af Arbejdsløse, der samlede sig udenfor Byens største Varehuse. Da Kongen fik Meddelelse herom, satte han sig øjeblikkelig i sin Bil og kørte kun ledsaget af en Adjutant til Demonstrationsstedet, steg ud og blandede sig i Mængden, der hurtigt genkendte ham. Kongen spurgte nøje ud om Aarsagerne til Utilfredsheden, og derefter oprettede han den følgende Dag en storstilet Fattighesbespisning paa Slottet. Denne Bespisning har han siden opretholdt for egen Regning, skønt den rumænske Kongeappanage er en af de mindste i Verden.

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligteøj og Ligsenge.

Ligkistelager

Ordning af Begravelser.

Telefoner 77 og 79.

Marckmans Kiosk og Cigarforretning

anbefaler gangbare Mærker i Cigarer, Cigaretter, Tobak samt Bornholmsk Snus fra P. Østerbyes Eftfl.

Se efter Ønskesedlen til Jul i de kommende Numre af dette Blad.

KANINEN RYKKER IND I SOVJETS 5-AARSPLAN.

For di baade Grisen og Hønen svigtede.

Sovjetrusland befinder sig i den saakaldte 5-Aarsplans fjerde Aar — og har nu indføj et nyt Led i denne meget omdisputerede Plan, nemlig Kaninavl.

Forklaringen er ligetil. Svineavl har svigtet, Faareavl har svigtet, og hverken Kalkuner eller Høns har billet opfyldt de Krav, som 5-Aarsplanens Teoretikere havde stillet til dem. Med Køerne er det ikke et Haar bedre. Det har vist sig adskilligt lettere ved Tilfaldelse af udenlandske Ingeniører at bygge kæmpemæssige Kraftstationer, Staalværker og Automobilfabrikker end at overbevise en Ko om Nødvendigheden af at kælte, en So om dens Pligt til at faa Grise og Hønen om det saare ønskelige i at lægge mange Æg.

Aarsrapporterne fra Statsfarmene er meget mistrøstige. Eksempelvis har 10 Sovjethøns paa en Fjerkræfarm med det lovende Navn »Lenins Testamente« i Nordkavkasus ikke formaaet at præse mere end eet Æg tilsammen i Løbet af April Maaned. Endnu mere kontrarevolutionært var Resultatet fra en vældig Fjerkræfarm, der hedder »Kampen for Socialismen«. Med 4570 Høns naaede heller ikke den til mere end eet Æg. Dette skal naturligvis ikke forstaaes saaledes, at alle disse Høns ikke lagde mere end eet Æg. Men til Levering til Staten kunde Kvantaet i hvert Fald ikke blive større. Lidet trøsterigt er det hidtil gaaet ogsaa med Faare-, Svine- og Kreaturfarmene, og derfor maa Sovjetbefolkningen stadig leve i Forventningen om Stegemad paa Bordet.

Derfor er det ogsaa, man nu har fæstet Opmærksomheden paa Kaninen. Om den ved man da med Sikkerhed, at den evner at formere sig hurtigt. Historien ved at berette, hvordan det gik paa Australien og New-Zealand. Velmenende Emigranter havde i disse Lande indført nogle enkelte Kaninpar. I Løbet af kun et Par Aar havde de formeret sig saa kolossalt, at Kaninerne var blevet en sand Plage, der maatte bekæmpes med alle til Raadighed staaende Midler. Men det har ikke afskrækket i Sovjet. Tværtimod.

Nu føres der i hele Rusland en lidsig Propaganda for Kaninavl. Særtog med Mønsterkaninbure gennemkrydser det vældige Rige, og medfølgende Fagmænd demonstrerer for Befolkningen, hvorledes national Kaninavl bør drives. Samtidig udsendes af Staten Agitationsstryksager i kolossale Oplag.

Russerne kan i Almindelighed ikke fordrage Kaniner, og til at spise Kaninkød har de aldrig haft Lyst. For at overvinde denne Modvilje har Sovjetmagten da maattet gribe til historiske Midler. I sin Tid kneb det at faa Kartoffelen

indarbejdet i visse Lande i det vestlige Europa, saaledes i Frankrig, og derfor befalede den franske Konge Ludvig den Femtende, at Kartofflerne skulde serveres som første Ret ved hans Taffel. Paa samme Maade har nu Folkekommissærerne i Moskva sat Kaninsteg som vigtigste Ret paa deres daglige Hovedmaaltid i Haab om, at Eksemplet vil virke.

Yderligere er der i Moskva og i Leningrad arrangeret særlige Kurser ved Universiteterne for Uddannelse af Personale, der skal udsendes til nyanlagte Kaninfarme eller virke som Kaninkonsulenter rundt i Landbruget.

Ogsaa hver Fabrik skal have sin Kaningaard, og hver Arbejderfamilie skal anskaffe sig Kaninbure, saafremt de da kan skaffe Plads til dem. I alle nyopførte Huse indrettes særlige Rum til Kaninstalde. I Moskvas største Park ses nu udstillet lange Rækker af praktiske Kaninhuse. Det vil da næppe vare længe, før Sovjet har rigeligt Kaninkød.

Spørgsmaalet er saa bare, om Russerne kan faa Smag for denne Spise.

DØMMER IKKE —
Af Rud. Langberg.

— »De Herrer Nævninge vil nu trække sig tilbage for at votere,« sagde Dommeren. Den arme Arrestant blev atter ført ned til sin Celle. Sit Ansigt holdt hun stadig gemt i sine Hænder, som hun havde det under alle Forhørene. Men saa meget havde man dog kunnet se, at hun var ganske ung og spædlemmet og saa godt ud.

I Nævningesalen var der saa at sige ingen Diskussion. Ordføreren, en midaldrende Mand, gik rundt og spurgte hver især om hans Dom, og alle som Een gentog de: Skyldig — skyldig i overlagt Mord. »Ja, vort Votum lader til at være enstemmigt,« bemærkede en af dem.

»Stop lidt,« svarede Ordføreren, — »jeg har dog ikke afgivet mit Votum endnu. Og før jeg gør det, vil jeg gerne have Lov til at fortælle Dem, mine Herrer, en Erfaring, jeg personlig har haft, og som meget ligner dette Tilfælde. — Ser De, jeg hører til en Familie, hvis Navn er gaaet rent og uplettet fra Slægtled til Slægtled. Jeg var Enkemand og havde et eneste Barn — en Datter. Vi to var altsaa de sidste af vor Slægt, og gennem hende skulde den da fortsættes. Jeg er ikke nogen forgængelig Mand, men jeg sparede intet paa hendes Opdragelse, saa for den Sags Skyld kunde hun betragte sig som jævnblyrdig med hvilkensomhelst herhjemme.

Jeg lagde Planer og byggede Luftkasteller for hendes Fremtid. Der boede en Familie i vort Nabolag, en gammel og anset Familie, der havde en Søn, som jeg fandt kunde blive et passende Parti for min Datter. Jeg fremsatte mine Planer for hans Forældre, og de gik øjeblikkelig ind paa dem. Børnene voksede op, og vi bragte dem ofte sammen i Haab om, at det Resultat, vi ønskede, skulde melde sig uden vor Indgriben i Affæren.

Men vi havde forregnet os. Mens den unge Mand var i København og studerede ved Universitetet, blev han indviklet i en ret snarset Historie med et Kvindemenneske, mens min Datter samtidig, da hun var paa Besøg hos nogle Venner, forsaa sig paa en ung Mand, der var en slem Dagenigt, og hun indlod sig i et Kærlighedsforhold med ham.

— »De Herrer Nævninge vil nu trække sig tilbage for at votere,« sagde Dommeren. Den arme Arrestant blev atter ført ned til sin Celle. Sit Ansigt holdt hun stadig gemt i sine Hænder, som hun havde det under alle Forhørene. Men saa meget havde man dog kunnet se, at hun var ganske ung og spædlemmet og saa godt ud.

I Fyren mødte op hos mig for at faa mit Samtykke til Forlovelse, men jeg svarede blot med at vise ham Døren. Og jeg forbød min Datter at møde ham oftere. Hun havde aldrig været ulydig mod mig, men nu var hun det. Hun trodsede mit Forbud, og jeg fik at vide, at de baade skrev til hinanden og mødtes hemmeligt.

Jeg talte saa med hende, og i sagde, at dette maatte være Slut. Mit Forbud maatte og skulde hun respektere. Hun bad mig om Overbærenhed, men mit Svar var, at hvis hun vilde vedblive at være min Datter, maatte hun adlyde min Befaling og afbryde alt Samkvem med denne Knægt, som kun vilde bringe hende Ulykke. Jeg henviste til min større Erfaring om, hvad Livet betød, og hvad det fordrede og gav. Saa faldt hun paa Knæ og erklærede, at hun elskede ham saa højt, at hans Liv og hendes var et. Hun besvor mig endda ved min Kærlighed til hendes afdøde Moder om at tage mit Forbud tilbage, men forgæves. Jeg mente bedre at vide, hvad der var Ret i Livet. Det var kun spildt Umag for hende — sagde jeg — at prøve paa at rokke ved, hvad jeg havde sagt. Hun kendte nu min Vilje, og da hun var min Datter, fordrede jeg ubetinget Lydighed!

Tre Dage efter var hun borte, men jeg fik snart at vide, at de begge var rejst sammen ind til København.

Det lykkedes mig ikke straks at opspore, hvor de opholdt sig, og hvad de tog sig for — og saa gjorde jeg ikke flere Forsøg paa at bringe hende tilbage til sin Pligt. Jeg gik min Vej som før, og ingen skulde kunne læse i mit Ansigt, at jeg bar paa en Sorg. Men i Ensomheden bukkede jeg under. Og da fik jeg at høre, at min Mening om den unge Mand kun var altfor rigtig. Han var en Slyngel, en Kæltring — han havde ikke giftet sig med hende.

Da jeg fik det at høre, forbande jeg ogsaa hende, ja, hendes Portrætter tog jeg med egne Hænder ud af Rammen og brændte dem. Jeg havde ingen Datter mere — vilde ikke mere vide af hende. Hun var døv for mig.

Men — Tankerne kunde jeg alligevel ikke banlyse fra mit Hjerte. Men Tilnærmelser indlod jeg mig ikke paa — min Ære, min Stoltthed tilod det ikke!

Maanederne gik, og en Dag fik jeg Brev fra hende. Hun var forladt — og skulde snart være Moder. Hun kunde ikke vente, at jeg vilde tilgive hende, men nu var hun i den dybeste Nød. Om jeg da ikke vilde forbarme mig?

Jeg tog Brevet, puttede det i en Konvolut og skrev en opgivet Adresse udenpaa, for at hun skulde se, at jeg havde læst det — men ikke et Ord til Svar. Hvad kom hendes Skæbne mig ved?

Ja — saadan talte min Stoltthed min forbandede Stoltthed! Men mit Hjerte fortalte mig, at det var en Løgn.

Hun var jo alligevel min Datter, og jeg var nødt til at tænke paa hende, hvad enten jeg vilde eller ej!

Og saa kom Angeren — den forfærdelige Anger. Jeg rejste til Byen for at opsøge hende og gik efter den Adresse, hun havde opgivet. Hun var der ikke mere — ingen vidste, hvor hun var.

Forgæves søgte jeg efter hende; hun var forsvundet, som jeg saa ofte havde ønsket, forsvundet uden at efterlade sig noget Spor.

Men — mine Herrer — det Tilfælde

Til Julebagning

anbefales alt i Kolonial og Krydderier af fineste Kvaliteter

Gasovne, støbte og Pladejerns. Bageforme af Aluminium til Gas og Primus.

Blikforme, runde og firkantede. Udstiksforme, Plader til Kød-hakkere, Kagesprojter, Kagepensler og mange forskellige Køkkenrekvisitter.

P. C. Holm.

Sorte og brune Herre-Snøresko sælges for Kr. 6,85—7,25.

Allinge Fodtøjsmagasin

de, hvor vi nu skal afgive Dom, ligger værkværdigt min egen Datters Skæbne. Forladt og bortjaget fra sit Hjem levede hun et uselt, jammerligt Liv, kæmpende med en Nød og Elendighed, indtil endelig Barnet kom. Alle Døre lukkedes, naar man ser det synlige Tegn paa hendes Fald. Intet Hjem — ingen Mad — ikke en eneste virkelig Ven! Hvad skulde hun gøre? Det, som saa mange Ulykkelige før havde gjort! Hun gik ned til Søen, og med Barnet i sine Arme gjorde hun det Spring ud, der skulde ende al Elendigheden.

Hendes Redning blev hendes Ulykke. Thi den lille Livsgnist, som fandtes i det udsultede Barn, var slukket, da hun blev trukket op af Vandet.

Nu siges det, at det maa have siddet hende klart, at kun det lille, spæde Barn kunde være druknet i det lave Vand, hvor hun havde begaaet sit »Selvmordsforsøg«. Hun maa have vidst — sagde den ubønhørlige Anklager —, at intet voksent Menneske kunde drukne sig i et Par Fod Vand, hvor Mennesker ustandselig gik forbi! Jo vel — hvert normt Menneske vilde have vidst det, men, mine Herrer, tror De virkelig, at det ulykkelige Væsen var normalt under disse Forhold. Hvorfor ikke tro hende, naar hun siger, at hun havde haabet paa, at de begge skulde blive udslettet af Livets Bøger?

Ja, Loven har sagt, at hun er Morderke! Sit eget Barns Liv har hun taget.

Javel — men hvad siger vort Hjerte?

Tænk paa hende, som om hun var Jeres eget Barn, og hvilken Dom vilde I da udtale over hende?

Ja, hvilken Dom vilde I fælde over min Datter?

Thi — mine Herrer — hun er min Datter, det erklærer jeg for Gud. Jeg genkendte hende straks, skønt hun skjulte sit Ansigt for mig i sine Hænder.

Hvad kræver Retfærdigheden af os? At vi skal dømme hende til Cellefængslets ensomme Rædsler — eller at hun kan blive sendt langt bort til et fremmed Land og der faa Lov at tænke paa sit forløbne Liv som en ond Drom.

Mine Herrer — hvordan lyder nu Jeres Dom?

Husk i god Tid

at indgive Deres Bestilling paa Fotografier, Forstørrelser og Indramning til Julen.

Rammelister og Rammer i stort Udvalg.

Optagelser hver Dag, ogsaa Søndag fra Kl. 10—3.

Fotogr. Alfr. Kjeller

Telefon Allinge 4.

Et Parti Herresko

udsælges for 9,50 pr. Par.

C. Larsen, Vestergade, Allinge.

Gratis

og portofrit sendes vort nyttige og rigt ill. Katalog m. Gummi, Sanitets- og Skæmteartikler samt Ure, Bøger og Postkort.

Samariten. Afd. 51, Kbh. HI.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdr. Opsigelse 4,5 pCt. p. a

Alm. Sparckassevilkaar 4 -

Boxer udlejes.

Kvinder - Ægtefolk
Vi sender Dem gratis Bogen om hvorledes Børnefødsler kan begrænses, rigt illustr., udarb. af Læge med Svar paa alle fortrol. Spørgsmaal om Fødselskontrol samt vort illustr. Ktlog. over hyg. Artikler. Vedl. 50 Øre. Frim. t. Eksp.omk. og skriv til Sygeplejemagasin Afdl. S.B., Vesterg. 3, Kbhvn.K.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbøehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom). Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri